

Herran oman ei tarvitse pelätä

2. Aik. 20

By Juha Muukkonen

21/2/2013

Rukous ja usko -sunnuntain (2 paas) rippipuhe ja saarna (2. Aik. 20:1-9) Raamatunkäännös: KR 1933/38

JÄSENNYS

1. JUMALAN KANSA RUKOILEE YLIVOIMAISEN VIHOLLISEN EDESSÄ
2. SOTA ON JUMALAN, EI IHMISTEN
3. SAATANA PYRKII TUHOAMAAN JUMALAN KANSAN
4. VANHAN LIITON MAALLINEN SOTA ON ESIKUVA UUDEN LIITON HENGELLESTÄ SODASTA
5. UUSI ELÄMÄ TARVITSEE RAVINTOA

Rippipuhe

Hyvä Jeesukseen uskova ja kastettu seurakunta. Tänään on toinen paastonajan sunnuntai. Päivän aihe on 'Rukous ja usko'.

Päivän evankeliumiteksti rohkaisee meitä esirukoukseen erityisesti uskosta osattomien lähimmäistemme puolesta. Kuulemme tänään kanaantilaisesta naisesta, jonka tytärtä vaivaa riivaaja. Äiti kääntyy hellittämättä Jeesuksen puoleen, jotta hänen tyttärensä saisi avun. Niin mekin saamme kääntyä Herramme puoleen ja rukoilla niiden rakkaiden ihmisten puolesta, jotka ovat vielä synnin vallassa ja Pahan kuljetettavana.

Eivätkä uskosta osattomat perheenjäsenemme tai ystävämme ole ainoat, jotka ovat olleet synnin vallassa ja Pahan kuljetettavana. Kun katsomme omaa elämäämme, syvimpiä ajatuksia myöten, joudumme itsekin sen paikalle, joka tarvitsee esirukousta. Vanhassa gospel-laulussa sanotaan: "It's not my father or my mother... not my sister or my brother, but it's me, oh Lord, standing in the need of prayer." Vapaasti suomennettuna: "Ei se ole isäni eikä äitini... ei veljeni

Herran oman ei tarvitse pelätä

2. Aik. 20

By Juha Muukkonen

21/2/2013

eikä siskoni, jonka puolesta pitää rukoilla, vaan se olen minä, joka tarvitsen esirukousta."

Tänään meillä on verraton mahdollisuus tulla kaikkein innokkaimman esirukoilijamme luokse, se on Herran Jeesuksen Kristuksen eteen. Saamme tunnustaa totuudenmukaisesti syntimme ja pyytää, että tuo Puhdas Poika puhuisi meidän puolestamme Isän valtaistuimen edessä. Ja totisesti: se joka tässä ajassa tunnustaa Jeesuksen Herrakseen ja Jumalakseen, tulee myös kerran Isän edessä Jumalan lapseksi tunnustetuksi.

Käymme katuvin mutta samalla rohkein ja turvallisin mielin tunnustamaan syntimme. Teemme sen sanoin, jotka alkavat 'Oi Sinä kaikkein armollisin, ristiinnaulittu Herra Jeesus Kristus'.

SAARNA

1. JUMALAN KANSA RUKOILEE YLIVOIMAISEN VIHOLLISEN EDESSÄ

Uskotko, että rukous voi pysäyttää kokonaisia armeijoiden hyökkäyksiä? Tänään olemme sellaisen ihmeen äärellä. Tämän toisen paastonajan sunnuntain Vanhan testamentin lukukappale on Toisen Aikakirjan luvusta 20. Siinä kerrotaan, miten mooabilaiset ja ammonilaiset lähtivät liittolaisineen suurella joukolla sotaan Jumalan kansaa vastaan. Tuo Juudan kuningas Joosafatin aikainen sota päättyi kuitenkin ihmeelliseen pelastumiseen vihollisen kynsistä. Syynä oli se, että Joosafat kääntyi hädässään Jumalan puoleen. Eikä yksin kuningas, vaan myös koko kansa rukoili.

"Silloin Joosafat pelästyi ja kääntyi kysymään Herralta ja kuulutti paaston Koko Juudaan. 4. Niin Juuda kokoontui etsimään apua Herralta; myös kaikista Juudan kaupungeista tultiin etsimään Herraa." (2. Aik. 20:3-4)

Joosafat, kuningas Aasan poika, hallitsi etelävaltakunta Juudaa vuosina 870-846 eKr. eli lähes

Herran oman ei tarvitse pelätä

2. Aik. 20

By Juha Muukkonen

21/2/2013

kolme tuhatta vuotta sitten. Joosafat oli eteläisen Juudan valtakunnan neljäs kuningas sen jälkeen, kun Israelin valtakunta hajosi kuningas Salomon kuoleman jälkeen vuonna 930 eKr. Salomo oli Joosafatin isoisän isoisä.

Joosafatin nimi on hepreankieltä ja tarkoittaa: Jahve eli Herra hallitsee tai tuomitsee. Ja tosisesti, Joosafatin aikana tuo Herran suvereeni eli ylivertainen, ehdoton ja rajoittamaton hallinta tuli mitä kirkkaimmin esiin. Voimaltaan ja lukumäärältään Israelia huomattavasti suuremmat vihollisjoukot uhkasivat valloittaa maan. Mutta kuuntelepa mitä tapahtuikaan täydellisen tappion ja tuhoutumisen sijasta. Josafatin rukouksen alun kuulimme jo luettavan lukukappaleessa (2. Aik. 20:1-9). Teksti jatkuu seuraavasti, alkaen jakeesta 10:

"Ja katso, siinä ovat nyt ammonilaiset ja mooabilaiset ja Seirin vuoristolaiset, joiden alueen kautta sinä et antanut israelilaisten kulkea, kun he tulivat Egyptin maasta, vaan nämä kääntyivät heistä pois eivätkä tuhonneet heitä. 11. Katso, nyt he kostavat sen meille: he tulevat karkoittamaan meitä maasta, joka on sinun omasi ja jonka sinä olet antanut meidän omaksemme. 12. Meidän Jumalamme, etkö tuomitse heitä? Sillä me emme mahda mitään tätä suurta joukkoa vastaan, joka hyökkää meidän kimppuumme, emmekä itse tiedä mitä tehdä, vaan sinuun meidän silmämme katsovat.'

13. Kaikki Juudan miehet seisoivat siinä Herran edessä pikkulapsineen, vaimoineen ja poikineen. 14. Ja Herran Henki tuli seurakunnan keskellä Jahasieliin [Sakarjan poikaan, joka oli Benajan poika, joka Jegielin poika, joka Mattanjan poika, leeviläisen, joka oli Aasafin jälkeläisiä,] 15. ja hän sanoi: "Kuunnelkaa, kaikki te Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat ja sinä kuningas Joosafat. Näin sanoo teille Herra: Älkää pelätkö älkääkä arkaילו tätä suurta joukkoa, sillä sota ei ole teidän, vaan Jumalan. 16. Menkää huomenna heitä vastaan. Katso, he nousevat silloin Siisin solaa pitkin, ja te kohtaatte heidät laakson päässä, itäänpäin Jeruelin erämaasta. 17. Mutta silloin ei ole teidän asianne taistella. Astukaa esiin, seisokaa ja katsokaa, kuinka Herra pelastaa teidät, Juuda ja Jerusalem. Älkää peljätkö älkääkä arkaילו; menkää huomenna heitä vastaan, ja Herra on oleva teidän kanssanne."

18. Silloin Joosafat kumartui kasvoillensa maahan, ja kaikki Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat lankesivat Herran eteen, rukoilemaan Herraa. 19. Ja ne leeviläiset, jotka olivat Kehatin ja Koorahin jälkeläisiä, nousivat ylistämään Herraa, Israelin Jumalaa, ylen korkealla äänellä. 20. Mutta varhain seuraavana aamuna he menivät Tekoan erämaahan. Ja heidän lähtiessänsä Joosafat astui esiin ja sanoi: "Kuulkaa minua, te Juudan ja Jerusalemin asukkaat. Uskokaa Herraan, Jumalaanne, niin te olette hyvässä turvassa, ja uskokaa hänen profeettojansa, niin te menestytte."

Herran oman ei tarvitse pelätä

2. Aik. 20

By Juha Muukkonen

21/2/2013

21. Ja neuvoteltuaan kansan kanssa hän asetti veisaajat veisaamaan Herralle ylistysvirsiä pyhässä kaunistuksessa ja kulkemaan aseväen edellä sanoen: "Kiittäkää Herraa, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti". 22. Ja juuri kun he alottivat riemuhuudon ja ylistysvirren, antoi Herra väijyjä tulla ammonilaisten, mooabilaisten ja Seirin vuoristolaisten selkään, jotka olivat hyökänneet Juudan kimppuun; ja heidät voitettiin. 23. Sillä ammonilaiset ja mooabilaiset asettuivat Seirin vuoristolaisia vastaan tuhoamaan ja hävittämään heitä; ja kun he olivat lopettaneet Seirin asukkaat, auttoivat he toisiaan toistensa tuhoamisessa.

24. Kun Juudan miehet tulivat paikalle, josta voi tähystää erämaahan, ja kääntyivät joukkoon päin, niin katso, ruumiita makasi maassa, ei kukaan ollut pelastunut. 25. Niin Joosafat väkineen tuli ryöstämään heiltä saalista, ja he löysivät heidän seastaan paljon sekä tavaraa että ruumiita ja kalliita kaluja. Ja he ottivat itsellensä enemmän kuin saivat kannetuksi; he ryöstivät saalista kolme päivää, sillä sitä oli paljon. 26. Neljäntenä päivänä he kokoontuivat Beraka-laaksoon; sillä siellä he kiittivät Herraa. Siitä on sen paikan nimenä Beraka-laakso vielä tänäkin päivänä.

27. Senjälkeen kaikki Juudan ja Jerusalemin miehet, ja Joosafat heidän etunenässään, kääntyivät iloiten paluumatkalle Jerusalemiin, sillä Herra oli antanut heille ilon heidän vihollisistaan. 28. Ja he tulivat soittaen harpuilla, kanteleilla ja torvilla Jerusalemiin, Herran temppeliin. 29. Ja Jumalan kauhu valtasi kaikkien maitten valtakunnat, kun he kuulivat Herran sotineen Israelin vihollisia vastaan." (2. Aik 20:10-29)

2. SOTA ON JUMALAN, EI IHMISTEN

Raamattu ei selitä, mistä oli tullut se väijyksissä oleva joukko, jonka Herra lähetti hyökkäämään Israelin vihollisten kimppuun. Myöskään sitä ei kerrota, keitä nuo vihollisen selustaan yllätyshyökkäyksen tehneet olivat. Mutta meille riittää se tieto, että Herra heidät lähetti ja tuotti sillä tavoin pelastuksen kansalleen. Se, olivatko kyseessä enkelit vai ihmiset, on yhdentekevää. Tärkeää on se, että he toimivat Herran lähettäminä.

"Näin sanoo teille Herra: Älkää säikähtäkö älkääkään pelätkö tuota valtavaa sotajoukkoa, sillä

Herran oman ei tarvitse pelätä

2. Aik. 20

By Juha Muukkonen

21/2/2013

tämä ei ole teidän sotanne vaan Jumalan." (2. Aik 20:15) Nämä olivat leeviläisen Jahasielien sanat peloissaan olevalle Jumalan kansalle. Herran Pyhä Henki antoi nuo sanat palvelijansa suuhun, ja nuo sanat on tarkoitettu myös meille, tämän ajan Jumalan kansalle.

Jahasielin nimi tarkoittaa: Jumala näkee. Jo pelkkä nimi on profeetallinen ja lohduttava: Herra ei nuku eikä ole sokea, vaan näkee ja tietää kansansa ahdingon. Herra Jumala myös voi ja haluaa auttaa omaa kansaansa - samalla tavoin tänään kuin tuhansia vuosia sitten. Vaikka Jumalan kansaa ahdistaisi miten suuri ja runsaslukuinen vainojien joukko, ei Herran omien tarvitse kuitenkaan säikähtää eikä pelätä; iankaikkinen Luoja ja koko maailmankaikkeuden Hallitsija ja Herra on omiensa turva ja suoja.

3. SAATANA PYRKII TUHOAMAAN JUMALAN KANSAN

Vanhan liiton aikana Jumalan vastustajan eli Saatanan ensisijainen tavoite oli tuhota Herran omaisuuskansa, Israel. Jos Aabrahamin siemen sammuisi, ei maailmaan voisi syntyä sitä, jonka kautta maailman kaikki kansat tulisivat siunatuiksi ja siten poisrepäistyksi sielunvihollisen vallasta. Jeesuksen syntymän, kuoleman, ylösnousemuksen ja taivaaseenastumisen jälkeen tilanne kuitenkin muuttui. Nyt Jumalan kansaan eivät kuuluneet enää ainoastaan Vanhan liiton jäsenyyteen ympärileikatut Aabrahamin jälkeläiset, vaan pakanakansoistakin tuli ihmisiä uskoon ja heidät kastettiin perheineen Jumalan omiksi.

Toki lihallisella Israelillakin eli juutalaisilla on yhä pelastushistoriallinen tehtävä. Kerran Jeesukseen uskomaan kääntyvän juutalaisen kansan tehtävä on toivottaa tervetulleeksi eli siunatuksi toisen kerran maan päälle tuleva Jeesus. Tämän vuoksi Perkele käy yhä ankaraa taistelua työntääkseen Israelin mereen ja tappaakseen juutalaisia ympäri maailmaa niin paljon kuin mahdollista. Hitler oli aikanaan Perkeleen oiva ja tehokas työväline, viime vuosina Paholainen on käyttänyt erityisesti kiihkomielisiä muslimeita.

Mutta meidän pakanakristittyjen kohdalla tilanne on erilainen. Paavali kirjoittaa Efeson ja sen lähiseutujen pakanakristityille näin: *"Sillä meillä ei ole taistelu lihaa ja verta vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa."* (Ef

Herran oman ei tarvitse pelätä

2. Aik. 20

By Juha Muukkonen

21/2/2013

6:12) Paholaisen ei tarvitse välttämättä tappaa pakanakristittyä tehdäkseen tyhjäksi Jumalan suunnitelman ja pelastusteon hänen kohdallaan. Riittää, että pakana jää pakanaksi tai pakanakristitty palaa pakanaksi ilman elävää uskonyhteyttä Jeesukseen.

4. VANHAN LIITON MAALLINEN SOTA ON ESIKUVA UUDEN LIITON HENGELISESTÄ SODASTA

Kun Vanhassa testamentissa kerrotaan Jumalan kansan sodista vihollisia vastaan, niin meidän pakanuudesta valitun kansan jäseniksi liitettyjen on ymmärrettävä se esikuvana hengellisestä taistelusta. Me emme voi puolustautua tarttumalla maalliseen aseeseen; miekkaan, keihäaseen tai kivääriin. Meidän taistelumme käydään uskon alueella. Ja elämänvaellus seuraa väistämättä ennemmin tai myöhemmin sydämen uskoa.

Tärkein kysymys tänään onkin, kuulunko minä ja kuulutko sinä tuohon Herran valittujen joukkoon. Jos olemme Jumalan kansaa, niin Herra itse taistelee meidän puolestamme, eikä meillä ole vähäisintäkään syytä pelkoon ja ahdistukseen millään elämämme alueella. Jumala on Raamatun sanojen kautta kehottanut meitä sadat kerrat heittämään pois sydäntämme raskauttavat taakat ja pelot. Esimerkiksi Jumala sanan 'älä pelkää / älkää pelätkö' kehotuksia on tarkkaan laskien Pyhässä Raamatussa 366 kappaletta, eli jokaiselle vuoden päivälle omansa – jopa siis karkausvuoden kaikille päiville.

Yhtenäkin päivänä sinun ei tarvitse jäädä tämän maailman ahdistusten ja pelkojen keskelle. Herra on sinun suojelijasi vuoden jokaisena päivänä ja hetkenä. Jos olet Jumalan oma, niin olet tarkemmin vartioitu ja suojattu kuin Amerikan Yhdysvaltojen ydinaseet. Edes kuolemalla ei ole sinuun mitään valtaa; Jeesuksen omana ruumiisi tullaan herättämään kuolleista ikuisen riemuun ja juhlaan taivaassa.

Oletko siis Herran oma? Kuulutko Hänen kansaansa? Otan nyt esiin yhden asian, jonka perusteella voimme tietää olevamme pelastettuja taivaskansalaisia.

5. UUSI ELÄMÄ TARVITSEE RAVINTOA

Tärkein ja perustavin asia Jumalan kansaan kuulumisessa on kaste. Kastetta voisi verrata adoptioon eli lapseksi ottamiseen. Adoptiossa lapsi saa uuden perheen jäsenyyden ja oikeuden perheen nimeen ja perintöön. Kun lapsi kastetaan Jeesuksen omaksi, saa hän kaiken sen, mitä pelastukseen tarvitaan: uudestisyntymisen, Pyhän Hengen, uskon, syntien anteeksiantamuksen, nimen taivaan elämän kirjassa sekä oikeuden käyttää nimeä 'kristitty' eli Kristukselle kuuluva. Kastetulla on oikeus tulla syömään ja juomaan ehtoollisessa Jeesuksen ruumis ja veri syntiensä anteeksisaamiseksi - silloin, kun hän osaa erottaa sen muusta syömisestä ja juomisesta.

Jeesus sanoo: *"Jos ihminen ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei pääse Jumalan valtakuntaan."* (Joh 3:5) Kun ihminen kastetaan, tulee hän osalliseksi tästä uudestisyntymisestä; Hän saa kristillisessä kasteessa sisimpäänsä Jumalan Pyhän Hengen ja paikan taivaassa. Mutta vedestä ja Hengestä syntyneen laita on samoin kuin lihasta syntyneenkin: molemmat tarvitsevat hoitoa ja ravintoa elääkseen ja kasvaakseen.

Maallista, lihallista ihmistä ruokitaan äidin sylissä maidolla ja myöhemmin vahvemmallalla ruoalla. Hengellistä ihmistä ruokitaan seurakunnan keskellä rukouksin, siunauksin, Jumalan sanan kuulemisella, ripillä ja myöhemmin myös ehtoollisen nauttimisella. Jos lihallisen ihmisen hoito lyödään laimin, hän nääntyy ja lopulta kuolee kylmään ja aliravitsemukseen. Jos kasteessa uudestisyntyneen ihmisen hengellinen hoito laiminlyödään, on seurauksena tuon hengellisen uuden ihmisen nääntyminen – jopa lopulta hengellinen kuolema.

Kenessäkään meissä ei ole itsessämme sen enempää ruumiillista kuin hengellistä ravintoakaan, vaan tarvitsemme kumpaakin itsemme ulkopuolelta. Ja Jumalan sana ja sanan kautta tulevat lahjat, erityisesti ehtoollinen, ovat ainoa hengellinen ravinto. On olemassa siis kaksi vaihtoehtoa. Kastettu voi olla uskossa Jeesukseen eli hengellisesti elossa. Tai sitten häneen kasteessa synnytetty uusi hengellinen elämänsä ei ole tämän maailman houkutusten ja ihmisen luontaisen epäuskon keskellä saanut riittävästi ravintoa, ja hän oli hengellisesti kuollut.

Kuinka on sinun laitasi? Oletko sinä hengellisesti elossa vai kuollut? Tuotko päivittäin syntisi Jeesuksen ristin juurelle anteeksiantoa pyytäen? Uskotko, että Jeesus kuoli ristillä juuri sen tähden, että sinä saisit pahat tekosi anteeksi? Rukoiletko Herralta Jeesukselta voimaa taistella

Herran oman ei tarvitse pelätä

2. Aik. 20

By Juha Muukkonen

21/2/2013

omassa lihassamme asuvaa itsekkyyttä, rakkaudettomuutta ja epäuskoa vastaan? Haluatko tehdä parannusta synneistäsi? Tuletko Herran pyhän kolmannen käskyn mukaisesti sunnuntaisin apostolisen uskon mukaan järjestettyihin jumalanpalveluksiin kuulemaan sanan saarnaa, rukoilemaan ja kiittämään Jumalaa sekä saamaan uskonvahvistusta ehtoollisen nauttimisesta?

On lohdullista tietää, että Herra Jeesus ja Pyhä Henki rukoilevat puolestamme. Luojamme, Isämme, tahto on, ettei yksikään joutuisi kadotukseen, vaan että jokainen ottaisi lahjaksi vastaan ikuisen elämän uskon kautta Jeesukseen. Elämme nyt paastonaikaa. Paaston tärkein hengellinen sisältö on ristillä roikkuvan ja juuri minun syntieni tähden kärsivän Jeesuksen katseleminen. Kun kaikkivaltias Jumala astui taivaasta alas maan päälle ihmiseksi syntyen, niin Hän teki sen nimenomaan kärsiäkseen meidän puolestamme meille oikeudenmukaisesti kuuluvan kadotustuomion.

Jeesuksen ristin päällä oli kaikkien maailman ihmisten kaikkina aikoina tekemät synnit. Jeesus on kärsinyt sinun puolestasi kaikkien sinun väärin ajatustesi, sanojesi ja tekojesi iankaikkisen rangaistuksen. Yhtäläillä kuin minunkin. Jos suostut tuomaan syntisi Jeesuksen ristin juurelle, saat siellä lahjaksi täydellisen anteeksiantamuksen ja ikuisen elämän taivaassa. Saat palata siihen täydelliseen kasteen puhtauteen, joka sinulla kerran oli. Jeesus ei halua heittää ketään kadotukseen, vaan viedä kirkkauteen taivaalliseen häätjuhlaan.

Jumala voi herättää hengellisesti kuolleet uudelleen eloon. Samalla tavalla kuin Jeesus herätti jo mätänevän ja haisevan Lasaruksen jälleen eloon, voi Hän herättää myös synteihinsä kuolleen jälleen uskomaan Jumalaan. Sinullekin Herra huutaa tänään sinun syntisyytesi hautakuoppaan: ”Tule ulos!